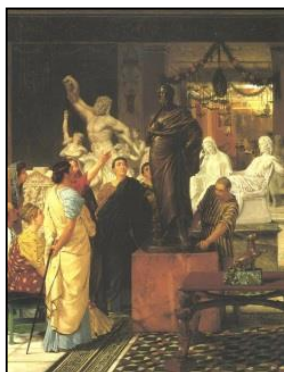

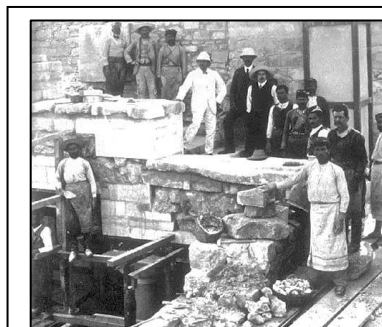
ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΗ ΕΡΕΥΝΑ-ΙΣΤΟΡΙΚΗ ΑΝΑΔΡΟΜΗ

Στην αρχαιότητα τα υλικά κατάλοιπα παλαιότερων εποχών έρχονταν στο φως τυχαία από τους ίδιους τους κατοίκους κάποιου αρχαίου χώρου. Δεν υπήρχε όμως ακόμα κίνητρο για μια ανασκαφή. Στα ρωμαϊκά χρόνια υιοθετήθηκε μια άλλη στάση απέναντι στην αρχαιότητα, με την έννοια της συλλογής έργων τέχνης της ελληνικής αρχαιότητας (κυρίως αγγείων και αγαλμάτων) για την επίδειξη, τον στολισμό ενός χώρου, ή για την εγωιστική χαρά της κατοχής. Με τον Διαφωτισμό, οργανώθηκε η μέχρι τότε επιφανειακή διερεύνηση του παρελθόντος για την ποικίλη εκμετάλλευσή του. Παράλληλα, οι διάφοροι ηγεμόνες αντιλήφθηκαν πως, για τα επεκτατικά τους σχέδια, είναι απαραίτητη η γνώση του παρελθόντος για τη διαχείριση των προβλημάτων του παρόντος. Δεν είναι τυχαίο πως ο

Ναπολέον συνοδεύτηκε από ειδικούς ερευνητές στην εκστρατεία του στην Αίγυπτο. Ωστόσο, μόλις στα τέλη του 19^{ου} αιώνα αρχίζει να συστηματοποιείται και να οργανώνεται η αρχαιολογική έρευνα με στόχο όχι πια την ανεύρεση πολύτιμων αντικειμένων του παρελθόντος, αλλά τη διακρίβωση της αλληλουχίας κάποιων αρχαιολογικών στρωμάτων. Στον 21^ο αιώνα, με την τεχνολογία αρωγό της αρχαιολογίας να επινοεί όλο και πιο εξελιγμένους τρόπους ανίχνευσης αρχαίων, καθίσταται δυνατή η χρονολόγηση οποιουδήποτε ίχνους της αρχαιότητας.

Ανασκαφές στην Κνωσό από τον άγγλο αρχαιολόγο Άρθουρ Έβανς, τέλη 19^{ου} αι.